

عنوان مقاله:

بازشناسی تاثیر سنت و مدرنیته بر شکل گیری معماری معاصر ایران در عصر پهلوی

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی شهرسازی، عمران، معماری و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احمد رضا کابلی - مدرس مدعو گروه آموزشی مهندسی معماری موسسه آموزش عالی مهراروند، ایران، آبادان

احمد رضایی - دانشجوی - دانشجوی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه مهراروند، ایران، آبادان

مهدی رحمانی - دانشجوی کارشناسی معماری، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران، اهواز

محمدعلی کاظم زاده رائف - عضو هیات علمی گروه آموزشی مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران، اهواز

صبا میردربیکوندی - مدرس مدعو گروه آموزشی مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران، اهواز

خلاصه مقاله:

ایرانیان از اواسط قرن هفدهم با مظاهر تجدید مطلع و با شروع قرن نوزدهم با درگیر شدن آن توانستند زندگی خود را با آن منطبق کنند. موج اول تجدید همزمان با جنگ ایران و روسیه و موج دوم آن با سرکوبی انقلاب مشروطه آغاز شد که در آن تجدید به صورت تجدیدگرایی و استعمار با شیوه ی استعمار نو به منطقه تحمیل شد. سنت امری است فرا انسانی، سنت قدیمی و مترادف با بی حرکتی و سکون نیست بلکه سنت می تواند همواره در هر زمانی تازه تشکیل شود. معماری دوره پهلوی اول که بازگوی روشنی از اندیشه های آن دو دهه است توانست در یک دوره بیست ساله که از لحاظ زمانی برای به وجود آوردن و خلق یک شیوه معماری کوتاه است دگرگونی بسیاری ایجاد نماید. در دهه اول حکومت پهلوی اول بناهایی ساخته شد که متأثر از معماری سنتی و پیشینه اسلامی بودند زیرا ساختار حکومت در نظر داشت که از دین دوستی در دهه اول به دین ستیزی در دهه دوم، یعنی از معماری ای که ظاهری سنتی و اسلامی داشت به معماری باستانی که از نمادهای باستانی، که بر مبنای تفکرات ناسیونالیستی و ملی گرایانه بود، دست یابد. در میان بناهای این دوره دو نمونه بنا را می توان مشاهده کرد، اول بناهایی که به طور قطعی از عناصر و نشانه های معماری باستانی استفاده می کردند و دوم بناهایی که از معماری دوره باستانی الهام گرفته بودند. یکی از دوره های شاخص تلفیق معماری غرب و ایران از آغاز دهه سی و بیشتر در دهه چهل و پنجاه خورشیدی و در دوره سلطنت پهلوی دوم بوده است. در این دوره معماران شاخصی نظیر هوشنگ سیحون، حسین امانت، نادر اردلان، کامران دیبا، کوروش فرزانی، ساختمان ها و آثار ارزشمندی را طراحی کردند، که باعث به وجود آمدن نوعی معماری مدرن ایرانی حتی پیش از پیدایش معماری پست مدرن در غرب شد که توجه به تمدن و فرهنگ و تاریخ ایران داشت. در این مقاله چگونگی تاثیر گذاری سنت و مدرنیته بر شکل گیری معماری معاصر ایران در این دوره مورد بررسی قرار می گیرد. در این پژوهش از شیوه ی تحقیقی، توصیفی تحلیلی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

سنت، مدرنیته، معماری معاصر ایران، عصر پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044432>

